

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4754 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori adresate Irlandei, prin care s-a respins cererea referitoare la capacitatea de siguranță privind o nouă navă de pescuit, Niamh Eoghan, și a fost înlocuită decizia privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 cu privire la cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în ceea ce privește reclamantul, prin Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2006, Boyle și alții/Comisia (cauzele conexe T-218/03-T-240/03, Rec., p. II-1699).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantul susține că pârâta a acționat în lipsa unui temei legal. Articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului din 26 iunie 1997 privind obiectivele și modalitățile vizând restructurarea, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1997 și 31 decembrie 2001, a sectorului pescuitului comunitar, în vederea realizării unui echilibru durabil între resurse și exploatarea acestora (JO L 175, p. 27) continuă să constituie temeiul legal adecvat pentru decizia atacată și, astfel, Comisia nu a avut un temei legal pentru adoptarea deciziei sub forma unei decizii *ad hoc*.

În al doilea rând, reclamantul susține că Comisia a comis o încălcare a normelor fundamentale de procedură. Reclamantul susține că decizia atacată ar fi trebuit, în temeiul Deciziei 97/413/CE a Consiliului, să fie adoptată în conformitate cu procedura comitetului de gestionare și că, prin faptul că a ales să adopte decizia pe un temei *ad hoc*, Comisia a acționat cu încălcarea normelor fundamentale de procedură.

În al treilea rând, reclamantul susține că, prin interpretarea eronată a articolului 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, Comisia și-a depășit competența, în special prin faptul că s-a întemeiat pe criterii nerelevante și nu a ținut seama de definiția „efortului de pescuit” prevăzută de Decizia 97/413/CE a Consiliului și de legislația comunitară în domeniul pescuitului aplicabilă la momentul depunerii cererii reclamantului privind tonajul de siguranță în decembrie 2001.

În plus, se susține că decizia atacată conține o serie de erori vădite în ceea ce privește aprecierea cererii reclamantului referitoare la tonajul de siguranță. În special, reclamantul susține că este neîntemeiată decizia Comisiei de a respinge cererea acestuia ca urmare a utilizării pentru Niamh Eoghan a unei capacități de

înlocuire provenind de la mai multe nave mai mici, întrucât aceasta nu determină o creștere a capacității totale a segmentului polivalent al flotei irlandeze la data înregistrării acelei nave.

În sfârșit, reclamantul arată că i-a fost încălcat de Comisie dreptul la bună administrare. Se susține că refuzul Comisiei de a aprecia temeinicia cererii sale constituie o încălcare a obligațiilor ce revin acesteia în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în special, a dreptului său, recunoscut la articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, la o evaluare a cererii sale în mod „echitabil și într-un termen rezonabil”.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2010 — Murphy/Comisia

(Cauza T-467/10)

(2010/C 328/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Larry Murphy (Castletownbere, Irlanda) (reprezentanți: A. Collins SC, N. Travers, Barrister, și D. Barry, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4753 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori adresate Irlandei, prin care s-a respins cererea de creștere a capacității de siguranță cu privire la un nou trauler pelagic, preconizat să înlocuiască MFV Menhaden, și a fost înlocuită decizia privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 cu privire la cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în ceea ce privește reclamantul, prin Hotărârea Curții de Justiție din 17 aprilie 2008, Flaherty și alții/Comisia (cauzele conexe C-373/06 P, C-379/06 P și C-382/06 P, Rep., p. I-2649) și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei notificate cu numărul C(2010) 4753 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori adresate Irlandei, prin care s-a respins cererea de creștere a capacității de siguranță cu privire la un nou trauler pelagic, preconizat să înlocuiască MFV Menhaden, și a fost înlocuită decizia privind cererea menționată cuprinsă în Decizia 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 cu privire la cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii siguranței, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în ceea ce privește reclamantul, prin Hotărârea Curții de Justiție din 17 aprilie 2008, Flaherty și alții/Comisia (cauzele conexate C-373/06 P, C-379/06 P și C-382/06 P, Rep., p. I-2649).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantul susține că pârâta a acționat în lipsa unui temei legal. Articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului din 26 iunie 1997 privind obiectivele și modalitățile vizând restructurarea, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1997 și 31 decembrie 2001, a sectorului pescuitului comunitar, în vederea realizării unui echilibru durabil între resurse și exploatarea acestora (JO L 175, p. 27) continuă să constituie temeiul legal adecvat pentru decizia atacată și, astfel, Comisia nu a avut un temei legal pentru adoptarea deciziei sub forma unei decizii *ad hoc*.

În al doilea rând, reclamantul susține că Comisia a comis o încălcare a normelor fundamentale de procedură. Reclamantul susține că decizia atacată ar fi trebuit, în temeiul Deciziei 97/413/CE a Consiliului, să fie adoptată în conformitate cu procedura comitetului de gestionare și că, prin faptul că a ales să adopte decizia pe un temei *ad hoc*, Comisia a acționat cu încălcarea normelor fundamentale de procedură.

În al treilea rând, reclamantul susține că, prin interpretarea eronată a articolului 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, Comisia și-a depășit competența, în special prin faptul că s-a întemeiat pe criterii nerelevante și nu a ținut seama de definiția „efortului de pescuit” prevăzută de Decizia 97/413/CE a Consiliului și de legislația comunitară în domeniul pescuitului aplicabilă la momentul depunerii cererii reclamantului pentru creșterea tonajului de siguranță în decembrie 2001.

În plus, se susține că decizia atacată conține o serie de erori vădite în ceea ce privește aprecierea cererii reclamantului pentru creșterea tonajului de siguranță. În special, reclamantul susține că decizia Comisiei de a respinge cererea acestuia ca urmare a volumului mai mare sub puntea principală al noii nave propuse, în comparație cu Menhaden, este în mod vădit eronată, ca de altfel și presupunerea acesteia că „efortul de pescuit” al noii nave propuse va fi mai mare decât cel al Menhaden.

În sfârșit, reclamantul arată că i-a fost încălcat de către Comisie dreptul la egalitate de tratament. Se susține că respingerea de către Comisie a cererii, ca urmare a volumului mai mare sub puntea principală al noii nave propuse, constituie o diferență de

tratament semnificativă care determină o discriminare nepermisă a acestuia în raport cu abordarea total diferită adoptată cu privire la evaluarea unora dintre cererile de creștere a tonajului de siguranță admise prin Decizia 2003/245 a Comisiei, precum și cu privire la una dintre cererile respinse inițial prin decizia menționată, dar admisă ulterior prin Decizia Comisiei din 13 iulie 2010 notificată cu numărul C(2010) 4765.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2010 — Republica Portugheză/Comisia

(Cauza T-475/10)

(2010/C 328/77)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, agent, asistat de C. Botelho Moniz și P. Gouveia e Melo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C(2010) 4891 final a Comisiei din 20 iulie 2010 privind taxa parafiscală pentru promovarea vinului pusă în aplicare de Portugalia — Cazul C-43/2004 (ex NN 38/2003)

În subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu ar admite primul capăt de cerere:

— anularea condițiilor a șaptea și a noua prevăzute la articolul 3 alineatul (2) al deciziei;

În ambele cazuri:

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

(a) Eroare de drept, întrucât atunci când acea parte din veniturile realizate din taxa de promovare care este afectată pentru finanțarea sprijinului pentru promovarea și publicitatea la vin a fost calificată drept resurse de stat, s-a încălcat articolul 107 alineatul (1) din tratat.

(b) Eroare de drept, întrucât s-au încălcat articolele 107 alineatul (1) și 296 din tratat și Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei (¹), în măsura în care Comisia a calificat drept ajutor de stat sprijinul pentru promovarea și publicitatea la vin, fără a analiza dacă acesta ar putea restrânge concurența pe piață și dacă nu putea constitui un ajutor *de minimis*.